

K.V.O.O. – S.R.O.R.

Koninklijke Vereniging van
Oprustgestelde Officieren -
Limburg

redactie@kvooolimburg.be
BE17 9731 8482 2521

**KRING
LIMBURG**

www.kvooolimburg.be

Jaargang 45- nummer 3
Mei-Juni-Juli 2020

Srt: Lambert SWENNEN, Poststraat 17, 3960 Bree, Tf: 089-86.74.28
VU: Michel THIELENS, H. Consciencelaan 1/107, 8660 De Panne, Tf:0479-26.96.28

Woordje van de voorzitter

mei-jun-Jul 2020

Hallo iedereen,

we zitten volgens de virologen in de staart van de eerste golf van de coronabesmetting. Hopelijk zit er niet te veel venijn in die staart. "Komen er nog besmettingsgolven?" en "hoe erg zullen deze zijn?" en "wanneer komen ze?", dat zijn open vragen....en met de antwoorden van de virologen kan je alle kanten op...behalve deze die ik zou verkiezen, namelijk terug naar het normale van voor deze covid-19 crisis. Hélaas ziet het er niet naar uit dat dit snel weer het geval zal zijn, zeker niet als een niet te versmaden aantal medeburgers tussen pot en pint of op een of andere manifestatie of bij het winkelen de "social-distancing" en andere voorzorgsmaatregelen, zorgeloos, aan hun laars lappen.

We mogen dan wel weer uit ons kot komen, maar daar wij met zijn allen tot een risicogroep behoren, zullen we zeker niet zot doen. Vanzelfsprekend hunkeren wij allen naar KVOO activiteiten, maar het spreekt voor zich dat deze er enkel zullen komen als het op een verantwoorde wijze kan.

Onze organisatoren spelen, gewoonte getrouw, kort op de bal, maar deze laatste was de voorbije maanden dikwijls zoek. Normaal steken zij hun energie in positieve organisaties, nu kruipt behoorlijk wat tijd en werk in het bijsturen van ons programma. Het lente- en zomerprogramma ging al verloren, hopelijk brengt de herfst nog wat, maar ook dat zal niet evident zijn, zegt de realist in mij. Desalniettemin, we zullen er het beste van maken en vanzelfsprekend houden we jullie op de hoogte.

Hopelijk tot weldra en hou het intussen gezond!

Benny Croes

Inhoud

Voorzitterswoordje	1
Necrologie	2
Uitnodigingen	
Braai	3
Vogelsang	4
Voor U	5

NECROLOGIE

*Onsterfelijkheid is niet een
voortzetting van het sterfelijke.
Oneindigheid is niet een
verlengstuk van het eindige.
Voorbij het sterfelijke en het eindige
zal je ontdekken dat hetgeen je
werkelijk bent aan de dood
ontstijgt.*

Mevrouw

Yvonne Neys

echtgenote van wijlen de heer
Rik Colson († 2008)

Geboren te Genk op 22 februari 1937 en
zachtjes ingeslapen te Genk op 18 mei 2020.

Mama en moeke van
Karolien Colson & Lode Palmers
Noortje
Lukas
Bart Colson & Kaat Leo
Fien
Kaat
Robin

Schoonzus en buurvrouw van
Mathieu Hansen & Paula Neys †
Tante en 2e mama van
Anne-Marie Hansen & René Helmer
Vriendin van velen

Rouwadres : Stukstraat 11, 3600 Genk.

Bloemen, noch kransen.
Liever een vrijwillige gift aan www.komoptegenkanker.be

Begr. & Fun. Rerren Genk-Waterschei
Tel. 089/38.29.17 www.begravenissenrerren.be

Namens onze kring
bieden
wij de families onze
innige blijk van
deelneming

*Eén enkel ogenblik
kan alles doen veranderen.
Zonder jou
is niets nog hetzelfde.*

Mevrouw

**Denise
Van den Berghe**

Weduwe van de heer
Roland Van Brabandt (†2014)

Geboren te Bevere op 31 december 1931
en zachtjes van ons heengegaan te Hasselt op 10 april 2020.

Het afscheid en de asverstrooiing
op de begraafplaats van Zonhoven-Centrum
vinden plaats in intieme kring.
Wegens de maatregelen m.b.t. het coronavirus
wordt er geen openbare groet voorzien.

Uitnodigingen

BRAAI 21 juli 2020.

De corona- virus of covid-19 heeft iedereen bij de keel gegrepen. Alles afgeschaft, horeca dicht, scholen en winkels gesloten, geen sportwedstrijden en er kan nog een lange lijst aan toegevoegd worden. Langzaam wordt deze wurggreep een beetje losser, krijgen we een beetje meer adem ruimte, de dagelijkse helden van het TV- nieuws geven ons meer moed voor de toekomst en een geleidelijke terugkeer naar het gewone, dagelijks leven van vroeger.

En dan begin ik na te denken over onze traditionele Braai van 21 juli. Is het wel opportuun deze braai te organiseren ondanks het feit dat er een overeenkomst is met de uitbater van Hoeve Dewalleff?

De pro's: -de Braai is gezellig, vrienden onder elkaar, een gemoedelijke babbel, lekker eten, een glaasje wijn.

De contra's: -er is nog geen beslissing genomen over de opening van de horeca. Een datum van 08 juni wordt voorgesteld. Indien ja, is de zaak klaar om een BBQ te organiseren?

-zijn onze leden bereid om een grootschalige activiteit met tientallen aanwezigen bij te wonen met de mogelijke risico's om een besmetting op te lopen?

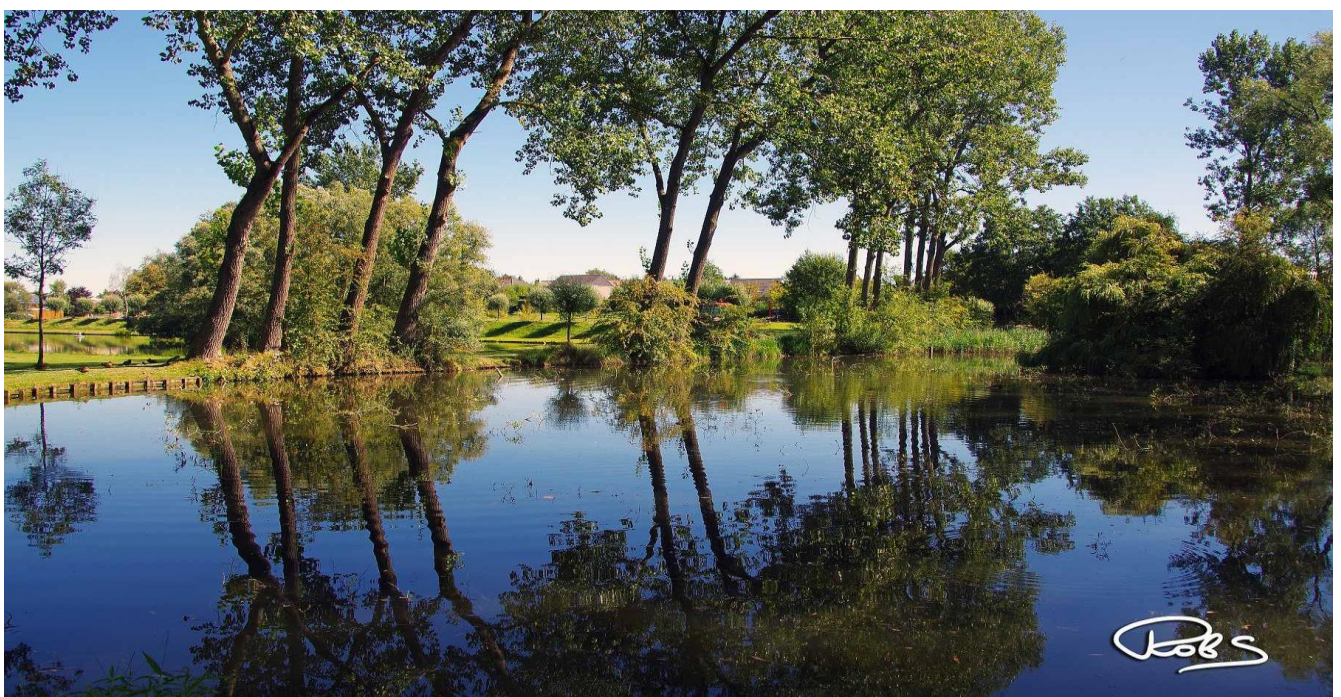
-en wat met de "social-distancing"? Waar blijft die gezelligheid wanneer, aan tafel, 1,50 m. afstand tussen de tafelgenoten verplicht is? De gesprekken zullen een aantal decibels verhogen, niet geschikt om een redelijk onderonsje te voeren.

De weegschaal duwt de beslissing in het voordeel van de contra's en dus heb ik contact opgezocht met onze gastheer om de Braai af te schaffen. Het dient gezegd: deze was het volkomen eens met mijn argumentatie en ging dus akkoord om te verschuiven naar 21 juli 2021.

Besluit: **BRAAI 2020 IS AFGESCHAFT.**

Bij leven en welzijn,

LEON

Burcht Vogelsang

Beste Collega's,

Bij B&V-reizen, die voor onze daguitstap de bus levert en de contacten regelt ter plaatse, mag het bureel nog altijd niet open. Ik ben dan vandaag bij Inge op privébezoek gegaan - op 1,50m wel te verstaan!. Vanaf 16 juni zou het wel open mogen en kan zij opnieuw beginnen met alles te regelen.

Er zijn natuurlijk veel vraagtekens:

- Hoe zullen wij, 75-plussers, met een bus mogen reizen?
- Zal het restaurant open zijn om groepen te ontvangen en gaan ze de normaal voorziene tarieven van spijs en drank handhaven?
- Zal onze boottocht op de Rursee doorgaan?
- Zal de 'Ordensburg VOGELSANG' open zijn om groepen te ontvangen?
- Gaan wij 25 deelnemers kunnen garanderen om de reis te laten doorgaan?

Er zijn veel punten tegelijk die moeten kloppen.

Er is in 3 maanden tijd geen enkele bus uitgereden, maar ze rekenen ermee toch in september te kunnen starten, met welke beperkingen, zullen ze pas weten na de bijeenkomst van de Veiligheidsraad van 15 juni. Ik blijf in contact met Inge.

Met de beste groeten van jullie dienaar Luc VC.

VOOR U ...DOOR U.

Op deze pagina kan interessante informatie doorgegeven worden aan de andere leden. Enkele leden hebben beloofd militair getinte boeken voor ons te screenen, anderen een hobby-artikel te schrijven of info te verspreiden, zoals mooie en interessante websites. De artikels zullen steeds afgesloten worden met de initialen van de schrijver. Het is zeker niet de bedoeling een polemieek te starten of iemand te kwetsen.

Hallo Michel

Ik heb een mooi artikel voor ons NB

Ik heb Prof Torfs gecontacteerd met de vraag om zijn akkoord voor weergave in ons NB

Zijn schriftelijk antwoord was... ja !

W.VG.

SOLIDAIR

Een opinie van Prof Dr Rik Torfs

Inleidend woord over de auteur ()*

Belgisch hoogleraar aan de KU Leuven, kerkjurist, bekend mediafiguur schrijver, columnist en voormalig christendemocratisch politicus. Torfs was van 2013 tot 2017 rector van de KU Leuven. Hij vervulde verschillende gasthoogleraarschappen, onder meer aan de Universiteit Utrecht, Parijs, Straatsburg, Universiteit Stellenbosch en Nijmegen.

Hoewel hij zichzelf katholiek noemt, staat hij bekend om zijn kritiek op de Katholieke Kerk, Paus Johannes Paulus II en diens opvolger Paus Benedictus XVI en om enkele opmerkelijke uitspraken.

Torfs publiceert regelmatig opinieartikelen in de Vlaamse en Waalse pers. Hij ontpopte zich eveneens als een "Bekende Vlaming" met regelmatige deelname aan diverse radio- en televisieprogramma's.

In 2010 kwam Torfs op bij federale verkiezingen voor de CD&V en werd verkozen voor de senaat. Als CD&V 'er spaarde hij nooit zijn kritiek op de partij. In 2013 stapte hij uit de politiek om zich opnieuw kandidaat te stellen als rector van de KU Leuven.

Dit diepzinnig opiniestuk was een publicatie in HLN van 16 mei 2020. Met dank aan de auteur die mij toestemming gaf voor opname in ons ledenblad

Laten we resoluut kiezen voor een solidaire samenleving. Een samenleving zonder ongelijkheid of discriminatie. Waarin niemand uit de boot valt, iedereen zich welkom voelt. Waar volstrekte gelijkwaardigheid heerst. Voor minder mogen we in een moreel hoogstaande samenleving niet kiezen. Tenzij natuurlijk mensen zichzelf uitsluiten door ideeën te verspreiden die helemaal fout zijn, nazistische trekjes vertonen of dromen van een heilstaat waarin iedereen gelijk zwijgrecht heeft. Met die mensen kunnen we uiteraard niet solidair zijn. We sluiten hen niet uit, dat niet. Zij zijn het die zichzelf uitsluiten. Maar al de anderen zijn welkom, daar staan geen limieten op. Absoluut geen.

Uiteraard, maar dat is de logica zelve, met uitzondering van lieden die een ernstig misdrijf hebben gepleegd. De meeste misdrijven zijn trouwens ernstiger dan we denken. Je parkeerschijf vergeten te plaatsen is daar niet bij, het gaat eerder om misdrijven die anderen plegen. Verdienen ze dan geen tweede kans? Dat is de

kans te veel. Ze hoeven trouwens niet te klagen; niemand heeft hen gevraagd de wet te overtreden. Ze hebben zichzelf buitenspel gezet. Dat is hun keuze, maar verder glipt niemand, werkelijk niemand door de mazen van het net.

Tenzij ze dat net zelf hebben gespannen om anderen in te strikken. Denk maar aan de rijken; zij zijn geen leuke mensen, anders waren ze niet rijk geworden. Zelf zouden we het verschrikkelijk vinden rijk te zijn, daarom hebben wij er bewust aan verzaakt. Het is dus logisch dat we solidariteit vragen van hen die vergaten dezelfde keuze te maken. Met deze mensen hoeven we ons niet solidair te voelen. Door hun eigen schuld vallen ze buiten het systeem. We kunnen niet anders dan hen tot een compensatie dwingen, in naam van de solidariteit, tussen alle, werkelijk alle mensen die stuk voor stuk ten volle kansen moeten krijgen. Want dat is nu precies het punt. Omdat iedereen gelijke kansen verdient moeten ouderen begrijpen dat ze plaats moeten maken voor jongeren, die zich tijdens de coronacrisis voor hen hebben opgeofferd en nu op het punt staan psychisch in elkaar te klappen. Van ouderen die de voorbije weken niet zijn overleden mogen we dus een financiële inspanning vragen. Overigens in hun eigen belang want zeg nu zelf: wat is het leven waard als je heel oud wordt? Je vroegere charme verdampt, je kracht neemt af, je zin voor humor gaat zure trekjes vertonen, je vindt moeilijker je woorden, je herinnert je leven niet meer dat je vroeger hebt geleid. Kortom, je bent iemand anders geworden. Daar knelt het schoentje: iemand anders. Een andere persoon met wie we vroeger solidair waren. Je bent dus zelf uit het systeem gestapt. Want laat daar geen twijfel over bestaan, de solidariteit blijft altijd intact. Ze is er voor iedereen.

Ondertussen is het belangrijk om het begrip “solidariteit” zuiver te houden zodat we zeker zijn dat niemand het misbruikt, manipuleert, naar zijn hand probeert te zetten. Voor de moeilijke taak die een brede kennis vereist rekenen we vooral op onszelf, want anders bestaat het risico dat sommige bevolkingsgroepen uit de boot vallen. Een sterk leiderschap is nodig om dat te verhinderen. Liefst eenhoofdig leiderschap, om verwarring te vermijden. Mensen hebben recht op duidelijkheid.

Lambert heeft de toestemming om dit artikel met bronvermelding in de nieuwsbrief te publiceren

In je kot of met pensioen, één strijd!

- [Uit Plusmagazine van 20/05/2020](#)
- 19/05/20 om 21:00
- Bijgewerkt op 21/05/20 om 09:20

Anne Vanderdonckt

Redactiedirecteur van Plus Magazine

Anne Vanderdonckt observeert de maatschappij, haar evoluties, haar vooruitgang, haar inconsistenties. Ze deelt met u haar twijfels, haar vragen, haar enthousiasme. En als ze ergens de draak mee steekt, dan is het met zichzelf.

Wellicht is het beroepsmisvorming, maar dit onuitgegeven experiment dat ophokplicht heet, leek me de perfecte voorbereiding op met pensioen zijn.

Welke dag zijn we ook weer? In quarantaine sta je zelden in de file tussen de badkamer en je thuiswerkcomputer, die je op een hoek van de tafel in de living hebt neergepoot. Je kan dus evengoed een uur later opstaan, of meer als je dat wil. Kijk uit voor deze valkuil ! Als je enkel vanonder je zachte donsdeken komt wanneer je daar zin in hebt, omdat de prikklok je niet kan afstraffen, dan riskeer je een

eeuwige jetlag en raak je je ankerpunten kwijt. Vandaar dat overijverige gepensioneerden op zaterdagmorgen hun winkelkar blijven voortduwen in overvolle supermarkten, tot grote ergernis van hun werkende medemens. Want dit is hun wekelijkse baken. Zaterdag, inkoopdag. Zondag, frietjesdag. Maandag, wasdag...

En elke dag een aperitiefje! Want je moet toch/eindelijk van het leven genieten, niet? Kijk uit, nog een valkuil! De ophokplicht is zoals met pensioen zijn, het lijkt op vakantie, maar dat is het niet. Talrijk zijn de kersvers gepensioneerden die, een jaar en 365 glazen later, tien kilo meer meeslepen dan de natuur had voorzien, en dan drastisch moeten ingrijpen.

Elke dag, 24/24 samen. Helaas, zorgt de job niet meer voor afleiding. Als koppel, dat in normale tijden elk zijn eigen koers vaart, blijf je verstoken van een dagelijkse huwelijks-pauze. Vroeger was je zo content om elkaar terug te zien na een werkdag, maar dat slaat nu al snel om in mekaar voor de voeten lopen. Kijk uit, alweer een valkuil. Eerst moet je je territorium afbakenen, vervolgens moet je dat van de andere respecteren. Dat gaat een stuk makkelijker wanneer je daar de ruimte voor hebt. Ik grijp dit moment dan ook aan om het cliché te ontcrachten dat je minder vierkante meters nodig hebt als je met pensioen bent. Hoeveel bekvechten zou er niet vermeden worden, als elkeen een plekje voor zichzelf zou hebben, al was het maar de oppervlakte van een bezemkast. Vervolgens moet je erover waken dat je elk je eigen hobby's hebt, een eigen vriendenkring, ook al hebben jullie gemeenschappelijke passies. Kwestie van wat stoom af te laten, maar ook om nieuwtjes en vrienden te kunnen uitwisselen, een frisse wind te laten waaien, blij te zijn mekaar weer te zien. Tot slot moet je de andere met evenveel respect behandelen als je collega's. Verzorg met andere woorden je uiterlijk, kleed je weliswaar minder formeel dan op kantoor, maar laat je niet gaan.

En dan komt de dag dat je er weer mag invliegen. Dolgelukkig hoor je vanuit je quarantaine dat de ophokplicht eindelijk wordt afgebouwd. En stel je ontsteld vast dat je, ondanks alle goede voornemens, nog altijd geen foto's hebt afgedrukt, de zolder opgeruimd, de meditatieapp geopend die je op 13 maart had gedownload. En dan begint het te kriebelen. Tot je bedenkt dat je daar nog tijd genoeg voor hebt als je met pensioen bent... Of net niet.

*Goede morgen vrienden,
Een bestuurslid van NEOS Zutendaal heeft ons volgende tekst over de "Nederlandse taal" overgemaakt.
Misschien iets ludiek voor onze nieuwsbrief na de corona- epidemie.
Groetjes,
Leon*

Onze taal is toch wel wat moeilijk te leren, zeker voor buitenlanders, maar weten we ook waarom?

Na het lezen van onderstaand gedicht is het jullie vast duidelijk.

Men spreekt van één lot, en verschillende loten,
maar 't meervoud van pot is natuurlijk geen poten.

Zo zegt men ook altijd één vat en twee vaten,
maar zult u ook zeggen: één kat en twee katen?

Laatst ging ik vliegen, dus zeg ik : ik vloog.
Maar zeg nou bij wiegen beslist niet: ik woog,
want woog is nog altijd afkomstig van wegen,
maar is dan 'ik voog' een vervoeging van vegen?

Wat hoort er bij 'zoeken'? Jazeker, ik zocht,
en zegt u bij vloeken dus logisch: ik vlocht?
Welnee, beste mensen, want vlocht komt van vlechten.
En toch is ik 'hocht' niet afkomstig van hechten.

En bij lopen hoort liep, maar bij kopen geen kiep.
En evenmin zegt men bij slopen 'ik sliep'.
Want sliep moet u weten, dat komt weer van slapen.
Maar fout is natuurlijk 'ik riep' bij het rapen.

Want riep komt van roepen. Ik hoop dat u 't weet
en dat u die kronkels beslist niet vergeet.

Dus: kwam ik u roepen, dan zeg ik 'ik riep'.
Nu denkt u: van snoepen, dat wordt dan 'ik sniep'?
Alweer mis, m'n beste. Maar u weet beslist,
dat ried komt van raden, ik denk dat u 't wist.

Komt bied dan van baden? Welnee, dat wordt bood.
En toch volgt na wieden beslist niet 'ik wood'.
'Ik gaf' hoort bij geven, maar 'ik laf' niet bij leven.
Dat is bijna zo dom als 'ik waf' hoort bij weven.

Zo zegt men: wij drinken en hebben gedronken.
Maar echt niet: wij hinken en hebben gehonken.

't Is moeilijk, maar weet u: van weten komt wist,
maar hoort bij vergeten nou logisch vergist?
Juist niet, zult u zeggen, dat komt van vergissen.
En wat is nu goed? U moet zelf maar beslissen:
hoort bij slaan nu: ik sloeg, ik slig, of ik slond?
Want bij gaan hoort: ik ging, niet ik goeg of ik gond.

En noemt u een mannetjesrat nu een rater?
Dat geldt toch alleen bij een kat en een kater.

Je ziet, onze taal beste dames en heren,
is, net zoals ik al zei, best moeilijk te leren!

